

Bolesław Dubicki (1906-1990), inżynier i naukowiec, organizator, projektant, konstruktor. Profesor Politechniki Warszawskiej i Łódzkiej. Czł. honorowy SEP i PTETiS. Inicjator i założyciel PTETiS, przewodniczący przez 6 lat. Organizator Kat. Maszyn Elektrycznych Politechniki Łódzkiej (czerwiec 1945) i jej pierwszy kierownik. Członek PAN (od 1961). Jego doktorat był pierwszym obronionym na PW po wojnie (grudzień 1945).

Ur. 18 lutego 1906 w Busku k. Lwowa. Gimnazjum ukończył w Piotrkowie Trybunalskim i rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1928 r. Po ukończeniu studiów pracował w przemyśle jako konstruktor w Polskim Towarzystwie Elektrycznym oraz w polskich przedstawicielstwach firm "Brown Boveri", "Siemens" i Zakładach Elektrycznych "Boye" w Warszawie, a jednocześnie — jako starszy asystent w Kat. Maszyn Elektrycznych PW, gdzie opracował skrypt pt. „Silniki indukcyjne” i odbył inżynierską praktykę zagranicą.

Podczas okupacji pracował w Zakładach "Boye". Prowadził wykłady na Wydz. Elektrycznym Szkoły Wawelberga i Rotwanda ukrywanej pod nazwą Państw. Szkoły Elektrycznej II stopnia oraz w tzw. Państw. Wyższej Szkole Technicznej zorg. na terenie PW i tolerowanej przez Niemców.

Po wojnie, na Politechnice Łódzkiej pracował na stanowisku z-cy profesora, napisał książkę nt. maszyn prądu stałego i otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego (1 IV 1946) Politechniki Łódzkiej. Równocześnie prowadził wykłady i ćwiczenia z Maszyn Elektrycznych na PW. W 1947 r. przeniósł się do Warszawy i został kierownikiem Zakł. Maszyn EI. w utworzonym Inst. Elektrotechniki. Został prof. ndzw. i kier. Kat. Maszyn EI. PW (1948). Profesurę zw. otrzymał w 1958 r. a następnie członkostwo PAN – koresp. (1961) i rzecz. (1969). Napisał 3-tomową monografię pt. *Maszyny elektryczne* zawierającą ówczesny stan wiedzy oraz wyniki Jego oryginalnych prac z zakresu teorii, obliczania i proj. maszyn elektrycznych. Był promotorem 18 rozpraw doktorskich w Kat. Maszyn Elektrycznych PW oraz opiekunem 2 prac habilitacyjnych. Wielu Jego uczniów i wychowanków uzyskało tytuły docentów i profesorów (np. Władysław Latek) i działało zarówno w PW jak i w innych placówkach naukowych. Zmarł w Warszawie (19 VI 1990).

Antoni Kiliński (1909-1989), inżynier elektryk, specjalista technologii sprzętu elektronicznego, konstruktor, pionier informatyki. Profesor i Rektor (1969-70) Politechniki Warszawskiej. Członek honorowy PTETiS. Uhonorowany pośmiertnie prestiżową nagrodą „Computer Pioneer” przyznana przez IEEE Computer Society.

Ur. 20 X 1909 r. w Antonowie na Kowieńszczyźnie. Ukończył Gimnazjum im. Króla Zygmunta w Wilnie (1928) i rozpoczął studia na Wydz. Elektrycznym PW. Po uzyskaniu dyplomu inżyniera (1935), został starszym asystentem w katedrze prof. M. Pożaryskiego (1936) i zaczął pracować w PIT (Państwowy Instytut Telekomunikacji), gdzie jako kierownik Lab. Aparatów Elektroakustycznych, konstruował specjalne aparaty do rejestracji i reprodukcji dźwięku wystawione na Wystawie Światowej w Nowym Jorku (1939).

Podczas okupacji pracował konspiracyjnie. Brał udział w Powstaniu Warszawskim, jako oficer łączności w zgrupowaniu „Zaremba”. Po Powstaniu wywieziony do obozu jenieckiego w Grossborn, a następnie – Sandbostel w Niemczech.

Po powrocie do Polski pracował w Zjednoczeniu Przemysłu Radiotechnicznego, był kierownikiem Centr. Biura Konstrukcyjnego w Dzierżoniowie, konstruował też aparaturę radioelektroniczną. Powołany do wojska (1948) został kier. Kat. Elektrotechniki Teoretycznej WAT, równocześnie wykładał na Politechnice Wrocławskiej. W 1951 r. został samodzielnym pracownikiem nauki na Wydz. Łączności PW i objął Kat. Radiofonii. Po odejściu z wojska (1953) poświęcił się pracy na PW, gdzie uzyskał tytuły: docenta (1955), prof. ndzw. (1959) i prof. zw. (1965). Zorganizował studia z zakresu technologii sprzętu radiotechnicznego, a następnie – informatyki (1960). Zajmował się technologią sprzętu radiotechnicznego, procesami realizacji i niezawodnością. Stworzył polską szkołę niezawodności. Wypromował 23 doktorów. Zmarł 6 maja 1989 roku w Warszawie.

Zobacz <http://apw.ee.pw.edu.pl/tresc/sylw.htm>

Oddział Warszawski

Sekcja Automatyki
i Pomiarów
OW SEP

Pan/Pani
jest zaproszony/a

na uroczyste

VII SEMINARIUM

Dla uczczenia

Wybitnych Elektryków Polskich:

Bolesława Dubickiego (1906-1990)
Antoniego Kilińskiego (1909-1989)

7 grudnia 2016 r. godz. 16:30–19:30

w sali konferencyjnej

**Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej,
gmach Starej Kotłowni (sala 4 i 5)
przy Placu Politechniki 1 w Warszawie**

VII SEMINARIUM SAiP OW SEP

Poświęcone
Wybitnym Elektrykom Polskim:

Bolesławowi Dubickiemu (1906-1990)
Antoniemu Kilińskiemu (1909-1989)

GOŚCIE HONOROWI

Prezes SEP — Piotr Szymczak,
Dziekan Wydziału Elektrycznego PW — Lech Grzesiak,
Prezes OW SEP — Miłoslawa Bożentowicz

KOMITET ORGANIZACYJNY

Andrzej Marusak — przewodniczący
Robert Borysik
Paweł Krajewski
Piotr Marusak

SEKCJA AUTOMATYKI I POMIARÓW Oddziału Warszawskiego
Stowarzyszenia Elektryków Polskich
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa, pok. 140
tel. 22-827-38-46, <http://apw.ee.pw.edu.pl/>
e-mail: biuro@sep.warszawa.pl

PROGRAM

OTWARCIE SEMINARIUM — godz. 16:30, sala 4
wystąpienia gości honorowych (ok. 5')

REFERATY OKOLICZNOŚCIOWE — godz. 16:35
"Sylwetka profesora Bolesława Dubickiego (1906-1990)
— Andrzej Marusak, przewodniczący SAiP OW SEP (15')

"Sylwetka profesora Antoniego Kilińskiego (1909-1989)
— Andrzej Marusak, przewodniczący SAiP OW SEP (15')

Dyskusja (15')

REFERATY TECHNICZNE — godz. 17:20
"Lotnictwo bezzałogowe — zastosowania i wyzwania na przyszłość
w obszarze technologii i bezpieczeństwa"
— Zdobysław Goraj, prof. dr hab. inż. kier. Zakł. Samolotów i Śmigłowców,
Instytut Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej MEiL PW (35' z dysk.)

"Czy jest możliwe przetwarzanie informacji bez użycia energii?"
— Andrzej Skorupski, dr inż.
Instytut Informatyki WEiT PW (35' z dyskusją)

ZAKOŃCZENIE SEMINARIUM — godz. 18:30

Poczęstunek — od godz. 18:30 do 19:00, sala 5